

Čj. UOOU-02557/14-14

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů, jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, a podle § 10 a § 152 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 23. června 2014 podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Rozklad účastníka řízení, společnosti SALMA CREATIV TEAM s. r. o., se sídlem Raisova 1036/4 46001 Liberec 1, IČ: 25038851, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-02557/14-8 ze dne 23. května 2014, **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno příkazem Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) čj. UOOU-02557/14-3 ze dne 2. dubna 2014, který byl účastníkovi řízení, společnosti SALMA CREATIV TEAM s. r. o., sídlem Raisova 1036/4 46001 Liberec 1, IČ: 25038851 (dále jen „účastník řízení“), doručen dne 11. dubna 2014. Příkazem byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 50.000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000 Kč.

Podkladem pro vydání příkazu byl spisový materiál Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Libereckého kraje, Obvodního oddělení Liberec-centrum, č.j. KRPL-9064-9/PŘ-2014-180515-SED, který byl Úřadu doručen dne 6. března 2014 a který je součástí spisového materiálu tohoto správního řízení.

Ze spisového materiálu je zřejmé, že účastník řízení jako správce osobních údajů nepřijal taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům subjektů údajů a jejich možnému následnému zneužití. Dne 24. ledna 2014 došlo v ulici Pražská v Liberci k nálezům výdejových dokladů a dohod o provedení práce za rok 2004 obsahujících osobní údaje 12 osob v rozsahu jméno, příjmení, adresa trvalého pobytu, datum narození a rodné číslo, dále k nálezům soupisek družstev z roku 1995 – 2000, obsahujících osobní údaje 124 osob v rozsahu jméno, příjmení a rodné číslo, a dále k nálezům inventur pohledávek, obsahujících osobní údaje 2 osob v rozsahu jméno, příjmení a rodné

číslo, zpracovaných v souvislosti s činností účastníka řízení, které zde vyhodil do popelnice dne 24. ledna 2014 jednatel účastníka řízení ... .

Účastník řízení podal proti uvedenému příkazu odpor, který byl doručen Úřadu dne 15. dubna 2014. V odporu účastník řízení uvedl okolnosti případu, uznal své pochybení a žádal o prominutí uložené pokuty s poukazem na její likvidační účinek pro svou firmu. Podáním odporu byl uvedený příkaz zrušen a správní řízení vedené s účastníkem řízení pro podezření z porušení povinnosti uvedené v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. pokračovalo.

Dne 16. dubna 2014 správní orgán prvního stupně vyzval účastníka řízení k předložení listin o příjmech společnosti SALMA CREATIV TEAM s. r. o., které by dokazovaly účastníkem řízení tvrzenou skutečnost o likvidačním účinku výše uložené pokuty. Účastník řízení v příloze dopisu ze dne 29. dubna 2014, který obdržel Úřad dne 30. dubna 2014, zaslal správnímu orgánu prvního stupně pouze výkaz zisků a ztrát (tzv. „výsledovku“) za období od 1. ledna 2014 do 31. března 2014 a kopii výpisu bankovního účtu za březen 2014 s tím, že má odloženu povinnost podat přiznání k dani z příjmu právnických osob za rok 2013 do 30. června 2014. Současně v dopise znovu požádal o prominutí uložené pokuty.

Správní orgán na základě shromážděných podkladů doložených účastníkem řízení vydal dne 23. května 2014 rozhodnutí čj. UOOU-02557/14-8, jímž účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. uložil pokutu ve výši 50.000 Kč a dále mu uložil povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1.000 Kč.

Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 26. května 2014, podal účastník řízení dne 26. května 2014 včasný rozklad doručený Úřadu dne 27. května 2014. V rozkladu účastník řízení nesouhlasí se závěry správního orgánu prvního stupně, zejména pak s výší uložené pokuty a žádá o možnost rozložení úhrady na dílčí splátky dle § 156 odst. 1 písm. d) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházal jeho vydání a dospěl k následujícím závěrům.

Úvodem konstatuje odvolací orgán, že se s argumentací účastníka řízení již v napadeném rozhodnutí vyrovnal správní orgán prvního stupně a souhlasí s jeho závěrem, že účastník řízení, jehož dokumenty obsahující osobní údaje subjektů údajů, které zpracovával v souvislosti se svou činností, byly nalezeny v popelnici, porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Tím, že účastník nepřijal nebo neprovedl opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů, spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., neboť vhozením listin s osobními údaji do popelnice došlo k naplnění této skutkové podstaty. Ze spisu je zřejmé, že se s těmito osobními údaji osob seznámila neoprávněná osoba, která dokumenty v popelnici našla.

Odvolací orgán dále uvádí, že dle ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Z dikce zákona jasně vyplývá, že důkazní břemeno k prokázání existence liberačního důvodu je na straně účastníka řízení. Účastník řízení žádné důkazy prokazující, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil, nepředložil, z tohoto důvodu nelze od uložení sankce upustit. V odporu proti příkazu k úhradě účastník uvádí, že k uvedené záležitosti došlo nedopatřením při vyklízení kanceláře a stěhování. Dále uvádí, že uvedené dokumenty (pozn. dokumenty obsahující výše uvedené osobní údaje) byly uloženy mezi ostatními naprosto bezvýznamnými papíry a nebylo je možno při této likvidaci nějak objevit. Tato vyjádření účastníka řízení zcela jasně deklarují, že jako správce osobních údajů dle § 4

písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Skutečnost, že k vyhození dokladů s osobními údaji došlo nedopatřením a přehlédnutím při stěhování kanceláře a likvidaci nepotřebných dokladů bývalého společníka účastník řízení uvádí i v rozkladu. Tato skutečnost však v žádném případě není liberačním důvodem a lze tedy konstatovat, že účastník řízení spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb.

Odvolací orgán rovněž souhlasí se závěrem správního orgánu prvního stupně, že výše pokuty uložená účastníkovi řízení není likvidační. Shoduje se tedy s obsahem odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a sice že z podkladů zaslaných účastníkem řízení Úřadu nelze komplexně zhodnotit finanční situaci účastníka řízení, nicméně vzhledem k doložené výši zisku účastníka řízení se nejedná o sankci svou povahou likvidační. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 20. dubna 2010 čj. 1 As 9/2008-133 mimo jiné konstatoval, že „Správní orgán vychází při zjišťování osobních a majetkových poměrů z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.“ Odvolací orgán proto vycházel z podkladů dodaných účastníkem řízení, ze kterých likvidační povaha pokuty nevyplývá.

K odůvodnění výše sankce odvolací orgán dále uvádí, že z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je zřejmé, jakými konkrétními úvahami se při jejím stanovení řídil a jak jednotlivé okolnosti vyhodnotil. Dle § 46 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. se při rozhodování o výši pokuty přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání a k okolnostem, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno.

V případě správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. je dle § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. možné uložit pokutu až do výše 5.000.000 Kč. Při individualizaci výše sankce ukládané za spáchání konkrétního správního deliktu se uplatňuje správní uvážení. Ukládaná sankce musí splňovat princip přiměřenosti výše pokuty ve vazbě na závažnost spáchaného deliktu. Správní orgán prvního stupně při ukládání sankce bral v potaz skutečnost zvyšující závažnost jednání účastníka, tedy fakt, že se jednalo o větší počet dotčených osob, neboť v daném případě byly jednatelem účastníka řízení vhozeny do popelnice výdejové doklady a dohody o provedení práce za rok 2004 obsahující osobní údaje 12 osob v rozsahu jméno, příjmení, adresa trvalého pobytu, datum narození a rodné číslo, dále k nálezů soupisek družstev z roku 1995-2000, obsahujících osobní údaje 124 osob v rozsahu jméno, příjmení a rodné číslo, a dále k nálezů inventur pohledávek, obsahujících osobní údaje 2 osob v rozsahu jméno, příjmení a rodné číslo zpracovaných v souvislosti s činností účastníka řízení. Celkem tedy byly vhozeny do popelnice osobní údaje 138 osob. Zároveň správní orgán prvního stupně přihlédl jako k polehčující skutečnosti k tomu, že se účastník řízení k protiprávnímu jednání doznal a že mu nebylo prokázáno další neoprávněné zpracování osobních údajů. Vzhledem k této skutečnosti byla účastníkovi řízení správním orgánem prvního stupně uložena sankce při dolní hranici zákonem stanovené sazby.

Správní orgán prvního stupně stanovil účastníkovi řízení povinnost uhradit pokutu ve výši 50.000 Kč, která se v tomto případě jeví jako přiměřená míře závažnosti následku deliktního jednání právnické osoby.

Odvolací orgán po posouzení všech uvedených skutečností dospěl k závěru, že správní orgán prvního stupně rozhodl správně o porušení ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., neboť účastník řízení nepřijal taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům subjektů údajů a jejich

možnému následnému zneužití. Odvolací orgán neshledal důvod ke změně napadeného rozhodnutí ani ke změně výše uložené sankce.

K žádosti účastníka řízení o povolení splátek odvolací orgán uvádí, že tuto žádost si účastník řízení může podat až po pravomocném ukončení správního řízení. O této žádosti poté rozhodne Úřad.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 23. června 2014

otisk úředního razítka

RNDr. Igor Němec, v. r.
předseda

Za správnost vyhotovení:
Martina Junková